

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Victor Boico,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Mihailov Dmitri Xxxx, născut la xxxx, domiciliat în xxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță de la 06.06.2019 până la 04.06.2021;

Instanța de apel de la 19.08.2021 până la 22.09.2021;

Instanța de recurs de la 29.12.2021 până la 18.04.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat sediul Central din 04 iunie 2021 a fost încetată procedura pe cauza penală de învinuire a lui Mihailov Dmitri în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că inculpatul Mihailov Dmitri, în calitate de inginer cadastral și șef-analist a proprietății funciare în primăria mun. Comrat, în baza ordinului primarului mun. Comrat nr. 66 din 10 aprilie 2000, fiind persoană publică care lucrează într-o instituție publică, împuternicit cu anumite drepturi și obligații de a ține evidența terenurilor și proprietarilor funciari, precum și controlul utilizării raționale a terenurilor destinate plantării și defrișării plantațiilor perene, și fiind responsabil pentru verificarea cererilor aferente domeniului de activitate, la 05 martie 2019 în cursul unei zile lucrătoare, aflându-se în mun. xxxx, xxxx, str. xxxx, folosindu-se de situația de serviciu, acționând intenționat cu unicul scop de a întocmi și falsifica documente oficiale în alte interese personale, fără a renunța la intențiile sale infracționale, folosindu-se de faptul că era persoana responsabilă pentru confirmarea și eliberarea certificatelor relevante privind utilizarea terenurilor de către persoane fizice, în scopul facilitării persoanelor care au solicitat eliberarea de certificate care să ateste originea mărfurilor, respectiv nuc, să le

folosească în viitor pentru a confirma proveniența mărfurilor de vânzare, fără verificare și fără a se asigura că nucul într-adevăr este plantat în grădina solicitanților, în lipsa doi din trei solicitanți, în calitate de executor a întocmit pe numele lor certificat semnându-l și l-a eliberat cu nr. xxx din 05 martie 2019 pe numele lui Cara Serghei, în care acesta a înscris date vădit false, adică într-un document oficial, în care se menționează că în grădina domiciliului ultimului pe adresa: str. xxxx, numărul cadastral xxxx, suprafața grădinii pe care este plantat nucul este de 0,1010 hectare, certificat nr. xxx din 05 martie 2019 pe numele lui Dmitri Balaban, în care acesta a înscris date vădit false, adică într-un document oficial, precum că în grădină pe adresa domiciliului ultimului: str. xxxx, numărul cadastral xxxx - 0,12 hectare și numărul cadastral xxxx - 0,0515 hectare, suprafața grădinii pe care este plantat nucul este de 0,1715 hectare și certificatul nr. xxx din 05 martie 2019 pe numele lui Igor Croitor, în care acesta a înscris date vădit false, adică într-un document oficial în care se precizează că în grădină de pe adresa domiciliului ultimului pe adresa: str. xxxx, cod cadastral xxxx, suprafața grădinii pe care este plantat nucul este de 0,0654 hectare, care au fost transferate pentru semnătură viceprimarului Manol Petr, ca conținând date veridice, care de fapt nu corespund realității, care a permis în viitor persoanelor în numele cărora s-au eliberat certificatele să le folosească drept documente care să confirme proveniența mărfurilor sub formă de nuci, care au fost de fapt colectate în alte părți.

Astfel, acțiunile lui Mihailov Dmitri, au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 332 alin. (1) Cod penal, *înscrisura de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri în modul prescris pentru instanța de fond, prin care Mihailov Dmitrii să fie recunoscut vinovat și eliberat de pedeapsa penală, hotărârea care îndeplinește cerințele art. 389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală

În susținerea celor solicitate, procurorul a invocat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei, s-a stabilit că urmărirea penală pe această cauză a fost pornită la 02 aprilie 2019 în baza bănuielii rezonabile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, iar ulterior acțiunile lui Mihailov Dmitri au fost calificate în baza art. 332 alin. (1) Cod penal și cauza penală a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare în fond.

Apelantul a indicat că, deși prima instanță a stabilit în mod corect vinovăția inculpatului, cu indicarea faptului că săvârșirea infracțiunii de către Mihailov Dmitri reiese din declarațiile coordonate a martorilor și din înscrisurile administrate infirmând

totodată argumentele apărării privind nevinovăția ultimului, consideră că instanța de judecată a ajuns în mod eronat la concluzia privind liberarea de răspundere penală a inculpatului Mihailov Dmitri în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală și încetarea procesului penal, însă urma să indice că expirarea termenului de prescripție constituie temei de liberarea de răspundere penală, dar nu este temei de reabilitare.

Cu toate acestea, în acest caz, inculpatul Mihailov Dmitri nu s-a pronunțat clar pentru încetarea urmăririi penale sau liberarea de răspundere penală în baza expirării termenului de prescripție, iar apărarea a insistat asupra nevinovăției inculpatului. Din aceste considerente, presupune că instanța nu a putut înceta procesul penal.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului Mihailov prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Mihailov Dmitri să fie achitat din cauza lipsei în acțiunile sale a elementelor infracțiuni prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului depus apelantul a indicat că sentința este ilegală și neîntemeiată în partea recunoașterii vinovăției lui Mihailov Dmitri în comiterea faptei care i se incriminează.

Astfel, avocatul a menționat că probele cercetate în ședința de judecată pe această cauză nu confirmă vinovăția clientului său în acuzațiile care i-au fost aduse, iar acuzatorul de stat pe cauză nu a prezentat instanței de judecată probe suficiente și concludente ale vinovăției acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea, apărătorul a indicat că la caz nu sunt administrate careva probe ce să constate „interesul personal” al inculpatului în comiterea faptelor ilegale ce i se impută, or, în asemenea circumstanțe acțiunile lui Mihailov Dmitri nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 septembrie 2021, a fost respins apelul declarat de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului Mihailov Dmitri ca fiind nefondată, și admis apelul declarat de către procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță, după cum urmează.

„Se recunoaște vinovat Mihailov Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și de liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.”

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat că prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 332 alin. (1) Cod penal și întemeiat a stabilit vinovăția lui Mihailov Dmitrii în cele imputate.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și-a găsit confirmare prin

materialele dosarului, probele administrare în cadrul urmăririi penale și cercetate de prima instanță, și anume: declarațiile lui Mihailov Dmitri (vol. 1, f.d. 245-246, vol.2, f.d. 47); declarațiile martorului Manol Piotr (vol. 2, f.d. 52-53); declarațiile martorului Topal Valentina (vol. 2, f.d. 64); declarațiile martorului Croitor Igor (vol. 2, f.d. 65-66); declarațiile martorului Dmitri Balaban (vol. 2, f.d. 54); procesul-verbal de ridicare din 01 aprilie 2019 (vol. 1, f.d. 11-196); procesul-verbal de cercetare al obiectului (vol.I, f.d. 213); certificatul nr. xxxx din 14 martie 2019, eliberat de Primăria mun. Comrat privind recunoașterea nulității certificatului nr. xxx din 05 martie 2019, eliberat pe numele domnului Croitor Igor (vol. 1, f.d. 188); certificatul nr. xxxx din 14 martie 2019, eliberat de Primăria mun. Comrat privind recunoașterea nulității certificatului nr. 574 din 05 martie 2019, eliberat pe numele lui Cara Serghei (vol. 1, f.d. 189); certificatul nr. xxxx din 14 martie 2019, eliberat de Primăria mun. Comrat privind recunoașterea nulității certificatului nr. xxx din 05 martie 2019, eliberat pe numele cetățeanului Dmitri Balaban (vol. 1, f.d. 190).

Mai mult decât atât, instanța de apel a menționat că însuși inculpatul, în cadrul depunerii declarațiilor, a confirmat că suprafața indicată în certificate, pe care a fost plantat nukul, nu corespunde realității și nu fusese măsurată de acesta, acestea confirmând despre comiterea faptei imputate inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că aceste împrejurări certifică faptul că inculpatul Mihailov Dmitri avea un interes personal în eliberarea certificatelor susmenționate cu înscrierea în ele a datelor vădit false, adică fără verificarea de fapt a informației pe care a indicat-o în cuprinsul certificatelor nr. xxx din 05 martie 2019.

În afară de acestea, faptul săvârșirii de către inculpatul Mihailov Dmitri a infracțiunii susmenționate se confirmă și prin probele scrise enumerate mai sus, cercetate în ședința de judecată.

În baza celor expuse mai sus, instanța de apel a indicat că este de acord cu concluzia instanței de fond că, or, analizând probele prezentate instanței în ansamblul lor, în mod integral, obiectiv și multilateral, vinovăția inculpatului Mihailov Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal este pe deplin confirmată.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a conchis că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Mihailov Dmitri fapta ce i se incriminează este catalogată ca și o metodă de apărare, iar argumentul apărării precum că probele cercetate în ședința de judecată pe cauza dată nu confirmă vinovăția clientului său în învinuirea înaintată și acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de judecată probe suficiente și concludente ale vinovăției sale în săvârșirea vreunei infracțiuni instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate.

Cu referire la alegațiile apărării precum că în cauza respectivă nu a fost demonstrat motivul comiterii infracțiunii, și anume, care este interesul personal, instanța de apel a subliniat că prin interes personal se înțelege ca dorința de a obține un beneficiu nepatrimonial din acțiunile sale: de a face pe plac superiorilor, carierism, nepotism, etc. Interesul personal poate fi exprimat și în dorința de a obține un beneficiu nepatrimonial din motive precum carierismul, protecționismul, nepotismul, obținerea de servicii, ascunderea incompetenței sale, etc.

Organul de urmărire penală nu a obținut dovezi referitor la faptul că aceste acțiuni au fost săvârșite de inculpat din intenții meschine, însă nu există nicio îndoială la instanța de judecată precum că ultimul are interes personal. Refuzul inculpatului de a depune declarații în instanța de judecată nu a permis concretizarea acestora, ceea ce în speță nu afectează calificarea acțiunilor inculpatului.

Cu referire la argumentul părții apărării privind faptul că cele expuse de procuror în debaterile judiciare certifică despre prezența în acțiunile lui Mihailov D. a neglijenței în serviciu, ci și nu falsul în actele oficiale, deoarece el înscria date în certificate, veridicitatea cărora nu le-a verificat și s-a încredințat lui Balaban Dmitri, care a solicitat aceste certificate, instanța de apel l-a respins neîntemeiat.

Totodată, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului sunt corect calificate, întrucât eliberarea certificatelor nu a fost rezultatul unei neglijențe în serviciu (*neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele*), ci rezultatul unor acțiuni intenționate privind înscrierea de către o persoană publică a unor date vădit false în documente oficiale.

În toate cele trei certificate eliberate diferitelor persoane se conțin suprafețe concrete diferite de plantare, totodată toate cele trei certificate au fost eliberate cu același număr de ieșire. Toate aceste circumstanțe exclud neglijența în acțiunile unei persoane publice, dar indică la acțiunile lui intenționate, adică falsul în acte publice.

Respectiv, argumentele părții apărării cu privire la prezența în acțiunile lui Mihailov D. a neglijenței în serviciu, și nu falsul în acte publice, sunt nefondate.

Ținând cont de cele expuse mai sus, instanța de apel a conchis că lipsesc temeiuri pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Mihailov Dmitri potrivit art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală din motiv că nu a fost săvârșită de inculpat fapta prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, și de aceea apelul avocatului Cimpoș V. în numele inculpatului Mihailov D. a fost respins ca fiind neîntemeiat.

Totodată, de către instanța de apel au fost stabilite temeiuri pentru admiterea apelului procurorului și pentru casarea sentinței, această concluzie reieșind din faptul, că în speță, apărarea nu a solicitat încetarea procesului penal în cadrul examinării

cauzei în prima instanță din motivul expirării termenului de prescripție a urmăririi penale, ci, dimpotrivă, a insistat asupra nevinovăției inculpatului și, de aceea, instanța de judecată nu putea înceta procesul penal fără să se exprime asupra vinovăției inculpatului.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel a menționat că a fost confirmată vinovăția inculpatului Mihailov Dmitri în săvârșirea faptei ce i se incriminează, prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, analiza corespunzătoare fiind făcută în cadrul dezbaterii apelului apărării, de aceea sentința de condamnare în privința inculpatului urmează a fi emisă fără stabilirea pedepsei cu liberarea de răspundere penală în baza art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a subliniat că decizia adoptată de instanța de apel nu înrăutățește poziția inculpatului, întrucât hotărârea adoptată de prima instanță nu corespunde principiilor legalității (*inter alia*) și previzibilității, examinate prin prisma art. 7 și art. 384 Cod de procedură penală.

Astfel, conform art. 384 alin.(1) CPP RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Iar conform alin. (1) al aceluiași articol, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Pronunțând o hotărâre de încetare a procesului, atunci când inculpatul insistă asupra nevinovăției sale, fără a se pronunța despre vinovăția inculpatului cu liberarea de răspundere penală, instanța de judecată a pus inculpatul într-o situație de incertitudine juridică pe fondul hotărârii emise. În conformitate cu art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală. În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

După cum reiese din materialele cauzei penale, infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal a fost săvârșită de inculpatul Mihailov D. la 05 martie 2019, adică cu mai mult de 2 ani în urmă, ținând cont, inclusiv și perioada de suspendare a prescripției pentru întreaga perioadă a stării de urgență pe întregul teritoriul

Republicii Moldova în perioada 17 martie - 15 mai 2020, stabilită în conformitate cu Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Luând în considerație cele expuse mai sus, instanța de apel a conchis că pe cauza penală respectivă a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, precum și luând în considerație faptul că inculpatul săvârșind infracțiune ușoară nu s-a ascuns de la organul de urmărire penală sau instanța de judecată, în perioada dată nu a comis o nouă infracțiune, respectiv termenele de prescripție nu au fost suspendate, inculpatul învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cimpoiș Vladimir în numele inculpatului care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată din motivul lipsei în acțiunile lui Mihailov Dmitri a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

În susținerea celor solicitate, apărătorul invocă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente care să demonstreze fără nici un dubiu vinovăția inculpatului.

De asemenea, ca și în cererea de apel, recurentul menționează că nu a fost demonstrat care a fost motivul inculpatului în comiterea infracțiunii, și anume, care a fost interesul personal al acestuia.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel are obligația de a verifica hotărârea atacată din punct de vedere al temeiniciei și legalității acesteia, având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probele examinate de prima instanță, pe materialele dosarului și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție trase de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal lărgit reținând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit conchide că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să se expună clar și motivat asupra tuturor argumentelor invocate de către părți în cererile de apel.

Astfel, partea apărării în cererea de apel invocă faptul că partea acuzării nu a demonstrat sub aspectul laturii subiective care a fost motivul infracțiunii imputate inculpatului, argument regăsit și în cererea de recurs, considerat în întemeiat de către Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit reamintește că motivul infracțiunii prevăzute de art. 332 Cod penal are un caracter special și acesta se exprimă în: a) interes material sau după caz b) în alte interese personale.

În lipsa unui interes din cele menționate mai sus, nu pot fi calificate faptele inculpatului drept „Fals în acte publice”.

Cercetând materialele cauzei, Colegiul penal constată că prin rechizitoriu i-a fost înaintată inculpatului învinuirea prin care se indică „(...) activând intenționat cu scopul unic de confecționare și falsificare a documentelor oficiale *din alte motive personale (...)*”, însă nu se stabilește cu certitudine care sunt acele motive personale.

Prima instanță încetează procesul din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și omite să se expună în sentință asupra tuturor elementelor infracțiunii imputate inculpatului, și anume, în latura subiectivă „motivul infracțiunii-din interese personale”.

Instanța de apel casând sentința și pronunțând o nouă hotărâre nu a oferit un răspuns clar și motivat în acest sens, din contra evaziv și arbitrar a indicat că „Organul

de urmărire penală nu a obținut dovezi referitor la faptul că aceste acțiuni au fost săvârșite de inculpat din intenții meschine, însă nu există nicio îndoială la instanța de judecată precum că ultimul are interes personal. Refuzul inculpatului de a depune declarații în instanța de judecată nu a permis concretizarea acestora, ceea ce în speță nu afectează calificarea acțiunilor inculpatului.” (a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie).

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reamintește că nicio hotărâre nu poate fi bazată pe expuneri nemotivate, or, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale Codului de procedură penală (a se vedea art. 7 Cod de procedură penală „Legalitatea procesului penal”).

Mai mult decât atât, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii (a se vedea art. 24 Cod de procedură penală „Principiul contradictorialității în procesul penal”).

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit amintește că, Curtea de la Strasbourg a indicat în cauza Fomin împotriva Moldovei, CtEDO (hotărârea din 11 octombrie 2011) că, judecătorii trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază deciziile, căci numai astfel, un acuzat poate exercita căile de atac prevăzute de legislația națională. Instanța europeană a subliniat că „motivarea unei decizii judiciare este strâns legată de preocupările privitoare la asigurarea desfășurării unui proces echitabil, aceasta permițând respectarea dreptului la apărare. Motivarea este indispensabilă însăși calității actului de justiție și constituie o pavăză împotriva arbitrarului.

Având în vedere că eroarea de drept invocată nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Totodată, în bază prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se

pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și recurs, și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 al Codului de procedură penală și art. 6 al Convenției Europene.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Cimpoieș Vladimir în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 septembrie 2021, în cauza penală, în privința lui *Mihailov Dmitri Xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Decizia pronunțată integral la *14 iunie 2022*.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Victor Boico